RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 110.070 van 6 september 2002.
in de zaak A. 126.263/XIV-11.551.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. HINNEKENS,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Louis Pasteurlaan 24

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 11 december 1977 en van Iraanse nationaliteit, op 3 september 2002 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 augustus 2002 om het grondgebied van het Rijk te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 6 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op vrijdag 6 september 2002 om 10.15 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ph. DE COCK die, loco Advocaat K. HINNEKENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker geen wettig belang heeft bij de schorsing van de bestreden beslissing, aangezien een eventuele schorsing van het bestreden bevel immers niet belet dat verzoeker onder de gelding valt van het eerder bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 12 maart 2001, dat niet werd geschorst of vernietigd en dat derhalve door de Minister van Binnenlandse Zaken kan worden uitgevoerd en waaraan verzoeker desgevallend gevolg zal dienen te geven; dat de gevorderde schorsing derhalve geen nuttig effect kan ressorteren;

Overwegende dat bijkomend, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, zeker in het Vreemdelingencontentieux, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de eventueel tussenkomende partij tot een strikt minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat om die reden die procedure slechts mag en kan worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet als dusdanig met concrete gegevens uiteenzet waarom de normale schorsingsprocedure niet kon worden gevolgd; dat bovendien blijkt dat zij reeds van 21 augustus 2002 op de hoogte was van de bestreden beslissing die haar op die dag werd ter kennis gebracht en die bepaalt dat de verzoekende

partij zonder verwijl dient naar de grens te worden teruggeleid; dat de bestreden beslissing voorts bepaalt dat aangezien de verzoekende partij niet in het bezit is van enig identiteitsdocument, het noodzakelijk is haar op te sluiten teneinde de procedure tot identificatie te starten; dat de verzoekende partij dit niet betwist; dat zij evenwel gewacht heeft om haar schorsingsvordering in te dienen tot 3 september 2002; dat de verzoekende partij er bijgevolg kon van uitgaan dat jegens haar onmiddellijk en effectief verwijderingsmaatregelen konden worden genomen; dat de termijn om het grondgebied te verlaten kan worden geacht een aanvang te hebben genomen op 21 augustus 2002, zodat het op 3 september 2002 ingediende verzoekschrift niet getuigt van een diligente en alerte houding in hoofde van de verzoekende partij; dat bijgevolg het spoedeisend karakter van de zaak niet is aangetoond;

Overwegende dat de ingestelde vordering op grond van de voorgaande overwegingen, als niet ontvankelijk moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes september tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. Kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**